

sicer posebej za Gorenjsko, za Dolenjsko in za Notranjsko ter za mesto Ljubljana in njega okolico. Pri vsaki teh komisij naj ima vsaka stranka po jednega zaupnika.

Po kratki, a jako viharji razpravi, v katero so posegli knezoškofijski kancelar Šiška, drž. poslanec Povše, župnik Pintar iz Stare Oselice, ljubljanski župan Hribar in končno družbin predsednik Murnik, je slednji izjavil, da po 13. juliju pristopivši člani kmetijske družbe se ne smejo udeležiti glasovanja.

Po tej izjavi, s katero se je ustreglo nasprotnikom dosedanjega odbora, se je začelo glasovanje.

Posamezne volilne komisije so bile sestavljene tako le in sicer: Za Gorenjsko: cesarski svet. Murnik, ravnatelj Pirc in knezoškofijski kancelar Šiška; Za Notranjsko: nadučitelj Žirovnik, pristav Stupar in poslanec Pfeifer; za Dolenjsko: poslanec Povše, učitelj kmetijske šole na Grmu R. Rohrmann in potovalni učitelj Gombač; za Ljubljano: odvetnik dr. Makso plem. Wurzbach, državni poslanec Pogačnik in družbin uradnik Oražen.

Izid volitev smo naznanili že zadnjič. Izvoljen je bil ves dosednji odbor in sicer s tako velikansko večino glasov, da se okrog „Gospodarske zveze“ zbrani gospodje vsaj 20 let ne bodo upali na dan.

Ob polu štirih popoldne se je občni zbor nadaljeval. Cesarski svetnik Murnik naznanil je najprej izid volitve, katerega so zborovalci pozdravili z burnimi dobro-klici. Nasprotna stranka se nadaljevanja občnega zbora ni udeležila ter s tem jasno pokazala, da je imel župan Hribar prav, ko je rekel, da se gre tej stranki le za prevlado; ne pa za prospeh družbe. Predsednik zahvalil se je v imenu dobre stvari zborovalcem, da so omogočili mirno volitev ter s tem redno delovanje družbe.

Ravnatelj Pirc nasvetoval je v imenu glavnega odbora, naj se leta 1899. novo ustanovljenje podružnice v smislu družbenih pravil potrde in sicer podružnice Primskovo, Naklo, Dolenjavo pri Ribnici, Sv. Gregor, Dobernič, Sv. Jošt in Gornji Logatec. Ta predlog bil je brez ugovora sprejet.

Potem pa je sledila dolga vrsta predlogov raznih podružnic. Zaradi pomanjkanja prostora navajamo tukaj le važnejše predloge in sklepe.

Podružnica vipavska je predlagala, naj bi kmetijska družba svojim členom zopet oddajala gumijeve vezi za zeleno cepljenje. Predlog, ki je našel splošno odobravanje, bil je soglasno sprejet, in bodo torej člani po svojih podružnicah prihodnjič zopet lahko dobivali dobre gumijeve vezi za primerno ceno.

Podružnica colska je predlagala, naj bi kmetijska družba izposlovala, da bi se ne postopalo tako strogo proti razdelitvi skupnih gozdov. Družba storila bode v tem smislu pri c. kr. vladi primerne korake.

Podružnica v Lescah predlagala je z ozirom na to, da inozemci pokupijo najboljša žrebeta v radovljiškem okraju, naj glavni odbor stori primerne korake, da boljša

žrebeta ostanejo doma, in da bi se v to svrhu posestnikom lepih žrebet dajale primerne podpore. Ta zadeva odstopi se s poročilom konjerejskemu odseku.

Nadalje sprejel je občni zbor predlog podružnice Primskovo, naj bi se vplivalo na to, da bi se za Gorenjsko projektovana kmetijska šola ustanovila v bližini Kranja, in predlog podružnice mokronoške zaradi večje množine brezplačnega smodnika za streljanje proti toči. Končno odobrili so se nasveti, naj bi se pri nakupovanju bikov bolj oziralo na domačo goved, naj bi se troški za pregledovanje bikov-plemenjakov pokrivali iz okrajnih blagajn, in naj bi se vendar že enkrat popolnem odpravila stara mera in vaga.

Pred zaključkom občnega zbora vprašal je g. Josip Turk, je-li glavni odbor glede ustanovitve živinske bolnišnice v Ljubljani kaj ukrenil. Ravnatelj Pirc je odgovoril, da se sedaj deželni odbor peča s to zadevo, in da je to odvisno od deželnega zbora, je li in kedaj se ustanovi bolnica za živino.

Cesarski svetnik Murnik priporočal je v sklepnem govoru, naj bi se med člene in zlasti podružnice povrnil mir, ker le tedaj je v interesu kmetijstva pričakovati uspešnega delovanja. S trikratnim slava-klicem cesarju zaključil je potem predsednik občni zbor.

Novice.

— Osebnosti Zdravnik g. dr. Ivan Robida je imenovan ordinarijem dež. blaznice na Studencu pri Ljubljani. — Matija Slak, žup. uprav. v Mengšu, je prezentiran za župnijo Brdo. — Gg. Janez Pfajfar, ekspozit v Harijah, je imenovan za žup. uprav. župnije Zagorje pri Poljanah na Gorenjskem; Janez Šmukavec, kapelan v Horjulu, je premeščen kot ekspozit v Harije in Anton Žnidaršič, ekspozit na Razdrtem, je premeščen kot kapelan v Erzel pri Vipavi. — V Kobaridu se je nastanil kot zdravnik g. dr. Votočka, doslej sekundarij v dež. bolnici v Ljubljani. — Premogar Jurij Vozel v Zagorju ob Savi je dobil častno svetinjo za štiridesetletno zvesto službovanje.

— Karolina Bleiweis pl. Trsteniška †. V visoki starosti 88 let umrla je v ponedeljek, dne 6. nov. soproga pokojnega narodnega voditelja dr. Janeza Bleiweisa in mati sedanjega ljubljanskega podžupana, gospa Karolina Bleiweis pl. Trsteniška. Pokojnica je bila izredno dobrotljiva in ljubezniva gospa ter je vživljala povsod najiskrenejšo simpatijo. Bodi jej zemljica lahka in prijazen spomin!

— Ruski kurs. V četrtek je prišel gospod dr. L. Jenko v dvorani „Mestnega doma“ pouk v ruščini, katerega se udeležuje nad 60 slušateljev. — Srednješolski mladini je prepovedano se učiti ruščine, kajti po izgovoru barona Heina, je ruščina „Gott sei Dank“ nepotrebna, med tem ko se je uče na Pruskem z veliko vnamo.

— Državni in deželni poslanec goriški grof Coronini-Cronberg je odložil oba mandata.

— Orožniki na Češkem? Okoli 100 se je te dni pripeljalo z dežele v Ljubljano, od koder, se domneva, da pojdejo na Češko in druge kraje, kjer se vrše demonstracije.

— **V Transvaal.** Tukajšnji topničarski častnik Jрку je vzel pri svojem polkovniku 14 dnevni dopust in je zapustil Ljubljano s pretvezo, da gre obiskat svoje sorodnike. Sedaj je J. naznanil svojemu polku, da je že na potu v Transvaal, kjer se hoče na strani Burov bojevat proti Angležem.

— **Novorojenček v greznici.** 29. oktobra je našel V. Kavšek v Kopačevi gostilni v Novem mestu na stranišču novorojenčka ter ga potegnil z motiko iz greznice. Mati otroka je 22 letna dekla Cilika Modic. Otrok je bil na glavi ranjen. Matere niso zaprli, ker otrok vsled telesne slabosti itak ne more živeti.

— **Iz Ormoža.** Dne 30. oktobra se je vršila volitev v okrajni šolski svet in so bili izvoljeni gg.: Župnik Bohanec, dr. Kristan, dr. Omulec in Središčana Hočevnar in Robič.

— **Vljuden vojak.** Neki podčastnik 27. pešpolka je udaril s sabljo po glavi mestnega delavca Janeza Kočino, ker se mu Kočina ni takoj ognil na trotoarju.

— **Letošnja žetev.** O stanju žetve ob sredi oktobra je izdalo polj. ministrstvo sledeče poročilo: Pšenična žetev je bila v srednjih pasovih in v planinskih deželah dovoljna in je sploh več kakor srednja. V drugih deželah je bila žetev slabša in se sploh ne more imenovati niti srednja. Kakovost je sploh slabša. Na Češkem je pšenica boljše uspela nego rž. V mnogih galiških krajih je rž boljše uspela. Slame je povsod dovolj. Turšica je srednja. Grozdje je sploh slabo uspelo. Sadja je malo. Sladkorne pese je mnogo, a je kakovost slabša. Zgodnja setev rži in pšenice je boljše uspela nego pozna setev.

— **Osepnice** se širijo mej mladino v Št. Vidu nad Cerknico, šola se je zaprla za dobo 14 dni.

— **Zverinska mati.** Pred okr. sodiščem v Gradcu je stala te dni 32letna Marija Berger, delavka iz Ljubljane, ker je svojega 18 mesecev starega otroka nezakonsko hčerko Lojziko, uprav zverinsko trpinčila. Dajala je otroku slabo hrano in malo in pretepavala ga je vedno. Privezala je otroka k oknu, da je ves trepetal. Vganjala je z njim tako nečloveško in vrgla je tudi otroka na smetišče, kričeč: „Pogini prase!“ Sodnik je obsodil Berger na dvemesečno ječo s trdim ležiščem. Razen tega se odvzame otrok nečloveški materi.

— **Iz Semiča.** Graščino Turn, lastnino g. Kauschegga iz Ljubljane, je kupil te dni neki žid, kar je silno obžalovanja vredno, da je prišlo tako lepo posestvo v tujo roko, tem bolj, ker bi bili kupili graščino domačini, še bi bili le vedeli za prodajo.

— **Nova cerkvena knjiga** z naslovom „Molitve pri očitni službi Božji“ je izšla v Katoliški tiskarni, lično v usnje vezana stane 60 kr.

— **Izlet v Ljubljano** je naredila mlada Trboveljčanka. Za njo je v Ljubljano prišlo naročilo, naj se varujejo, da si ne vzame svojega življenja. Morala je oditi zopet domov, bila je tudi brez vsakega denarja.

— **Zločin?** Prej 27 dnevi je umrla v Ljubljani kuharica prejšnjega šempeterskega župnika. Mrtvo so dobili v sobi. Znano je bilo, da ima precej denarja; ker pa po smrti niso mogli denarja nikjer dobiti, pojavile so se govorice, da je umrla bila morda žrtev zločina. Odkopali so jo ter sodnijsko preiskali.

— **Umrli** je v Gradcu umirovljeni bivši računski revident v ministrstvu za bogočastje in uk na Dunaju g. Karl Francelj. Služboval je prejšnja leta dolgo časa pri deželni vladi Kranjski.

— **Kravo povozil vlak.** Na progi Planina-Rakek je povozil tovorni vlak št. 183 kravo Fr. Turka.

— **Goriška gimnazija** je povsem nemška, zbog česar ni mogoče dobiti dovolj laške in slovanske inteligencije za Goriško. Sedaj so se začeli Lahi poganjati za laško gimnazijo, za jedno pa pisarijo, naj bode slovenska gimnazija v Tolminu.

— **Tudi Maribor mora imeti svoj Bismarckplatz.** „Nemška“ mesta, kakor Celje, Celovec in Ptuj itd. imajo že davno svoje Bismarckplatze, samo tihi Maribor ga še nima. To peče hudo mariborske čistokrvne nemške visokošolce, ki so vložili na mariborski občinski zastop posebno peticijo, s katero zahtevajo, naj se vendar imenuje tudi v Mariboru kak trg po velikem neprijatelju naše države. Seveda vlada to vse tiho pripušča.

— **Zavrtnjeni izseljenci.** V New Yorku je bilo zavrtnjenih 50 izseljencev, ki so se pripeljali s parobrodi. Severno-nemškega Lloyda“ iz Bremena tjakaj, ker niso imeli urejenih „manifestov“ svojih zastopnikov. Izseljenci so vsled tega trpeli veliko škode. Koncesionirani družbi na Kranjskem sta le „Red-Star-Linie“, in pa „Severno-nemški Lloyd“

— **Roparski napad** Dne 30. m. m. je bil žagar Josip Molk iz Slaniue napaden in oropan na državni cesti. Napad se je zgodil v Tihi dolini mej znano hišo, ki se zove „ravbarkomanda“ in mej Mačkovecem. Obstopila ga je tolpa ciganov in cigank, kateri so ga tudi težko poškodili na glavi, na kar je padel v nezavest, in v tem času so ga cigani oropali.

— **Dobavni razpis.** C. in kr. vojaško oskrbovalno skladišče je poslalo trgovski in obrtniški zbornici izkaz o otrobih in rešetinah (Koppich), ki so preostale v vojaškem teritorijalnem okrožju. Gradec za leto 1899 in 1900. Za odjemalne postaje so določena vojaška oskrbovalna skladišča v Gradcu, Mariboru in Celovcu. Natančnejši podatki, posebno prejemni način in roki se lahko vpogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— **Čiščenje volnene robe v domobranski vojašnici** Upravna komisija za 3. in 5. bataljon c. kr. domobranskega pešpolka št. 4 poroča trgovski zbornici, da bode 14. nov 1899. ob 10. uri dop. v dež. domobranski vojašnici v Ljubljani javna obravnava zaradi zagotovitve čiščenje volnene robe z valjalnico in posteljne oprave s pranjem in krpanjem za čas od 1. jan. do 31. dec. 1900, pri ugodnih cenah tudi za daljšo dobo, in sicer potom ustne ali pismene ponudbe. Natančnejši pogoji se lahko vsak dan od 8 do 12. ure dop. in od 2. do 5. ure pop. v upravni pisarni zgoraj imenovane komisije vpogledajo.

— **»Deutsch sein heisst lutherisch sein«** je geslo „Grazer Tagblata“. Seme, ki seje ta list, je začelo lepo uspevati. Graški nemški dijaki so ustanovili „Gustav-Adolfovo društvo“, čegar namen je širiti protestantizem. Zdi se nam, da ne bo v škodo naprednonarodnem telesu avstrijskih Nemcev, ako se izločijo javno taki elementi iz katoliške cerkve, saj bo širše občinstvo tako lažje in hitreje uvidelo, da je nacionalnim hujšakcem istinila narodov le važna pretveza, a protestantizem in Rusija pravi in zadnji smoter.

— **Nemški vojaki proti Slovencem.** O razmerah pri tukajšnjem pešpolku št. 27 smo dobili že večkrat pritožbe. „Armeesprache se hoče pri tem polku na čuden način razširiti. Lani se je slovenskim prostovoljcem prepovedalo v vojašnici tudi izven službe govoriti slovenski, letos se ne vzdržuje samo te odredbe, nego se baje zahteva, da se prostovoljci v mejsebojnem občevanju tudi izven vojašnice ne smejo posluževati družega jezika, nego nemščino. Take odredbe spuščajo menda nemški častniki, kar na svoje roke. Slovenski vojak torej mora izven službe govoriti nemški, ker tako zahteva „nemški značaj“ polka. To je vendar nekoliko — preveč.

— **Premagan.** Laškega žida Carduccija, ki je zložil „hudičevo himno“, v kateri se vrag hvali, da je premagal Jehovo, je zadela kap. Ne more več rabiti jezika in njegove desne roke.

— **Grof Thun,** bivši ministrski predsednik, se bode zaročil s sestro češkega deželnega maršala kneza Jurija Lobkovic, potem pa prihodnji mesec nastopi daljše potovanje v Orijent.

— **Prijazne razmere v Budimpešti.** Pretekli teden je v Budimpešti zginilo brez sledu kar devet deklic v starosti 12—24 let. Trgovina s človeškim mesom poganja v Budimpešti vedno lepše cvetke, ker je policija premalo stroga.

— **V tujino** se je odpeljalo min. teden polno slovenskih premogarjev iz Zagorja na Vestfalsko, skupno 168 oseb z ženami in otroci, ki so bili slabo oblečeni in upadlih lic. Revščina, da se Bog usmili!

— **Smrt adjunkta Hallade.** Drž. pravdnništvo je ustavilo preiskavo radi smrti adjunkta Halla, katerega so našli ob železniški progi proti Beljaku smrtnoranjene. Dež. sodišče se je obrnilo namreč na graško vseučilišče radi fakultetne izjave in je dobilo odgovor, da se je Hallada bržčas v hipni blaznosti sam umoril.

— **Vandalizem na grobeh.** V občini Materadi v Istri so Lahi vrgli s pokopališča nagrobni spomenik, ker je imel napis v hrvaškem jeziku. Spomenik leži že dve leti zunaj pokopališča v blatu.

— **V Ameriko.** V mesecu oktobru se je odpeljalo s Kranjskega 335 oseb v Ameriko, t. j. toliko se jih je odpeljalo samo na ljubljanskih kolodvorih.

— **Mrtvo truplo** so našli dne 24. okt. v Mariboru v Dravi. Truplo je bilo nago, obleka je ležala na bregu; pravijo, da je ženska znorela in se sama umorila.

— **Truplo utopljenega** dečka Jožefa Luknarja, ki je pretekli mesec utonil v Gruberjevem kanalu, je našel te dni Franc Slanc iz Slap v Ljubljani. Truplo so pokopali na pokopališču pri Devici Mariji v Polju.

— **Strašen vihar na Triglavu.** Dne 12. in 13. m. je bil grozovit vihar na Triglavu. V naši koči je bil tisto noč neki tuj turist z vodnikom Šmerc, kateri je rekel: „Če ta vihar ni kočje odnesel, je noben vihar več ne bo.“

— **Uboj pri Čedadu.** Dober teden tega je, kar je žena ubila v Čedadu s sekuro na polju svojega moža, ki je odšel pred leti od doma in se zopet nenadoma vrnil. Mej tem časom si je izbrala njegova žena drugega ljubimca, katerega sin in on sam sta v zvezi z ženo z umorom njenega moža. Sodnija je odvedla vse tri v zapor, kjer jih čaka zaslužena kazen.

— **Nesreče.** 26. okt. pop. se je na Poljani pri Logatcu prevrnil s slamo naloženi voz Alojzija Blažona iz Mlake na Uršo Zakrajšek, ki je obležala takoj mrtva. — M. ponedeljek so našli v Št. Vidu na podu mrtvega Janeza Rozmana. O 1/2 1 uri po noči hotel je po lestvici po mrvo za konja, pa padel je tako nesrečno, da ga je ob 1. uri našel gospodar mrtvega. — V nedeljo dne 29. m. m. se je ponesrečil 11letni deček Fr. Ogrizek pri zgradbi novega šolskega poslopja v Postojni, padel je namreč tako nesrečno pod voz, da mu je šlo kolo čez obraz in roko. — 25 letni oženjeni posestnik Martin Debevec iz Sv. Barbare nad Škofjo Loko je padel 25. m. m. s kostanja tako nesrečno, da je že drugi dan potem umrl.

— **Požari.** Preteklo soboto, 4. t. m. je začelo goreti pri posestniku Ivanu Cirmanu Podgoro št. 20 tik Št. Vida

pri Ljubljani. Otroci, ki so se igrali z žveplenkami za kozolcem, zanetili so ogenj in prouzročili s tem 2000 gld. škode, katera bi bila gotovo višja, ako se ne bi posrečilo vrlim gasilcem lokalizirati ogenj.

— **Požar.** Dne 23. oktobra je gorelo pri posestniku Seliškarju v Podutiku pri Št. Vidu. Ogenj je upepelil hišo in gospodarska poslopja. Škode je 1500 gld. Razen tega ima stanovnica M. Dolinar 200 gld. škode.

— **Nesrečen morilec.** Na smrt obsojeni kmetski fant Josip Zevnik, ki je koncem julija v Spodnjem Suhadolu t. l. umoril omoženo Josipino Grubarjevo, ker se mu ni hotela udati, je pomiloščen na 20letno ječo; kazen prestane Zevnik v moški kaznilnici v Gradiški.

— **Samomor.** V Brnu se je ustrelil infanterist Fran Rojšek iz Račice pri Trebelnem. V noči od 27. na 28. m. m. je stal pri namestništvu v Brnu na straži. Od tod je šel na bližnji vrt in se je tam usmrtil. Vzrok je neznan.

— **Samomor.** Na vseh svetnikov dan se je v Mariboru ustrelil vojak Ernst Budna.

— **Utonila** je dne 16. t. m. opoldne 17letna M. Repič iz Cepna pri Postojni. Padla je z brvi v Reko.

— **Poskušen samomor.** V šempeterski garnizijski kaznilnici si je vojak 47. pešpolka minoli torek z bajonetom, katerega je baje vojaku stražniku izmuznil iz rok, prerezal žilo na desni roki in se precej nevarno ranil. Uvedla se je stroga preiskava.

— **Grozen umor** se je izvršil te dni v Dinjanu, pri Pulju. S prerezanim vratom so našli mrtvo 64 letno A. Civitico. Umorila jo je njena sinaha, žena nekega brivca, z britvijo. Živelci z umorjeno dalje časa v prepiru. Morilka se je sama prijavila sodišču.

— **Pod jarmom Milanovim** „Novoe Vremja“ piše V zadnjem zasedanju skupščine v Belemgradu je bil izne neda sestavljen predlog, naj skupščina dovoli svoto 2.200.000 dinarjev za izredne vojne izdatke. Predlog je bil seveda vsprejet in s tem je vsakemu davkoplačevalcu naloženo breme 6—7 dinarjev. Res drago so gospodje člani narodne skupščine plačali obede na dvoru. V utemeljenju onega predloga je bilo rečeno, da so to „nove žrtve za narodno nado — vojsko“ —, a javna tajnost je, da je ta svota namenjena za široki in prazni žep Milanov! Vojni proračun je narasel od 16 na 19 milijonov dinarjev. Izdatki vojnega ministrstva niso podvrženi pravi kontroli. No, ako seštejemo vse izdatke, Srbija trosi za vojsko okrog 23 milijonov dinarjev, kar sestavlja celo tretjino vsega proračuna. Druga tretjina odhaja za obresti državnega dolga, a samo ena tretjina vseh stroškov za potrebe dežele in uprave. Še leta 1897. je skupščina dovolila poseben fond za nove puške in za izplačevanje naročenih topov. No, v resnici ni ne teh topov, ne pušk, a jih tudi ne bo, ako ne dovoli novega denarja. Dopisnik vprašuje: kako dolgo bo še narod srbski za svoje drage novce vzdrževal tega povsem nepotrebne gospoda?! „Narodnim listom“ poročajo iz Belegagrada o grozotah, ki jih obsojeni radikali morajo trpeti po temnicah. To so za nesrečne žrtve pravo mučilišča, kjer ginevajo polagoma in se pogublajo. Huje postopajo z njimi, nego z najhujimi zločinci, katerim je dovoljeno, da iz svojih sredstev kupujejo dobro hrano in merico vina. Radikalci pa ne le, da je zabranjeno to, ampak jim dajejo hrano, katere niti psi ne bi jedli. Po takem se oni pogublajo vsled gladi. Ni jeden obsojenec ni zdrav, a jim ne dajo zdravnika, Kosta Tausanovič je že živ — mrtvec, ali tudi v tem žalostnem stanju mu ne dovoljujejo nikake olajšave in to na izrečno zapoved — Milanovo. V nekolikih mesecih poginejo gotovo vsi. Zadnja številka lista „Slavisches Echo“ prinaša uprav senzacionalen

članek o grozovladi Milanovi. Iz ljubezni in usmiljenja do nesrečnega naroda srbskega nočemo posneti tu način, kakor člankar izključuje Milana iz človeške družbe.

— **Ogenj v gledališču.** V Altoni se je te dni med gledališko predstavo razletela na odru neka svetilnica s špiritom. Vsled tega je nastal ogenj, katerega so pa kmalu pogasili. V občinstvu je zavladal velik strah. Vendar so se ljudje na srečo kmalu pomirili, da ni bilo nobene večje nesreče.

— **Železniška vest.** Dne 3. in 4. t. m. je bil v Budimpešti shod zastopnikov avstroogrskih železnic, na katerem so razpravljali o železniških tarifah.

— **Nesreča na dirki.** Na zadnji dirki v Freudenau-u je jockey Jurij Rumboldt, kakor poročajo z Dunaja, padel s konja ter si pretresel možgane. Nozavestnega so ga spravili v bolnišnico, kjer je umrl na večer istega dne.

— **Ogerska moka v Afriki.** Po prizadevanju ogerskega trgovinskega ministra Hegedüsa je sklenjena pogodba med parobrodskim društvom „Adrija“ na Reki in nemškim vzhodno-afriškim društvom glede izvažanja ogerske moke v kapsko nasebino in sosednje dežele. S tem je mlinarskim izdelkom ogrskim odprto važno izvozno območje.

— **Uče naj se od — „barbarov!“** Res temeljita je lekcija, ki sta jo našim primorskim srditežem dala te dni se svojim vedenjem italijanski umetnik Novelli od jedne in hrvatska javnost v Zagrebu od druge strani. Ako bi ti naši patentovani nositelji tiste dvatisočletne kulture bili sploh še zmožni tistega čuta, kateremu pravimo sram, zardeli bi gori v lice in sramovali bi se pred svojo lastno senco, videči, kako so v Zagrebu, mej takozvanimi „barbari“, ko je došel tja umetnik tuje krvi, pred veličino in čarom umetnosti padle vse ograje, kako so bili zbrisani vsi spomini na razliko narodnosti in na vsakdanje politične in narodne borbe. Slovansko ljudstvo je malone v ekstazi proslavljalo italijanskega umetnika, a italijanski umetnik ni mogel najti besed, da bi s solzami v očeh izrazil svoje spoštovanje pred občinstvom, ki umeje vse svoje bistvo posvečati vzvišeni umetnosti in s tem proslavljati idejo obče človeške kulture. A kako delajo naši tržaški srditeži proti slovanski umetnosti in slovanskim umetnikom?! Tudi v hramovih nebeške umetnosti palijo zublje svoje narodne strasti, svojega plemenskega sovraštva, tega znaka podivjane in posurovljene človeške naravi! Kolika razlika mej vedenjem v „civilizovanem“ in od 2000 letne kulture oblizanem Trstu in med onim v „barbarskem“ Zagrebu!! Povedali smo že, kako je Novelli označil utise, ki so delovali nanj za časa njegovega bivanja v Zagrebu. Danes nam je še dodati, da so na večer zadnje predstave poklonili umetniku dva srebrna venca, par zelenih vencev s trakovi v italijanskih barvah, šopkov cvetlic itd. Novelli je bil tako ginjen, da je na odprtem odru hrvatski umetnici, gospej Šramovi, poljubil roko, druge hrvatske umetnike pa je poljubil na lice in občinstvu je vskliknil, da mu vse to ostane nepozabno, da ga v tem trenutku zapušča beseda in da ne more reči drugzega nego: hvala na veke! Ali ste čuli, vi srditeži tržaški, vi preganjalec naši, vi obrekovalci naši?! Ali ste čuli, kako Slovani ume slaviti tudi vaše umetnike?! A kako bi se vedlo ti, grdo tržaško novinstvo, ako bi v Trstu nastopil kak slovanski umetnik, ako bi mu prirejali take ovacije in ako bi mu celo poklonili trakove v slovanskih barvah. To bi upili o žaljenju narodnega čuta, to bi prostituirali umetnost, ki je last človeštva sploh, s svojim — narodnim besnilom. Sramujte se in učite se od slovanskih „barbarov“. In če bi Novelli, povrnivši se v domovino, drugače govoril o nas, nego govorite vi, glasniki laži in neresnice: ali porečete tudi njemu, da ni res, da laže. Le dajte, svobodno Vam. Vaše grde sence vendar ne

zatemne luči, ki sije vsemu človeštvu in oživlja idejo, katero so proslavili v Zagrebu, Italijan Novelli in slovanski Hrvatje: idejo ukupne kulture, idejo človečanstva, idejo miru mej narodi.

Okus odločuje Tisti del občinstva, ki še ni imel prilike spoznati s poskušnjo velikih prednostij Kathreiner-Kneip-pove sladne kave, jo smatrajo še vedno za navadno pražen ječmen, kakor so ga rabili na kmetih in za otroke v prejšnjih časih. V splošno korist se torej zgodi, ako se opozarja na to, da je Kathreinerjev izdelek prava sladna kava, katera sama in po pravici zasluži to ime. To namreč, da dobi Kathreinerjeva sladna kava po novoizumljenem proizvodstvu z nekim izvlečkom iz kavinega sadu duh in okus bobove kave, je največ pripomoglo k temu, da se je ta izdelek udomačil in priljubil danes že po vseh državah, in postal potemtakem svetoven artikel prve vrste. Kathreinerjeva sladna kava se rabi večinoma kot primes k bobovi kavi. In v tej uporabi je prav izvrstna, ker zboljša njen okus, ga stori prijetnejšega in odpravi objednem njene zdravju škodljive lastnosti. Pa tudi brez bobove kave, močno skuhana in prirejena z mlekom in sladkorjem, ima Kathreinerjeva sladna kava izvrsten okus, in jo otrokom in bolnikom že splošno zdravniško priporočajo. Združuje priljubljeni okus bobove kave s jako važnimi zdravilnimi lastnostmi domačega sladnega izdelka, in ima veliko vrednost in nejednako prednost za vsacega prijatelja kave in posebno za vsako družino. Dobi se povsod, toda pristna samo v znanih izvirnih zavitkih in s podobo župnika Kneippa kot varnostno znamko in z imenom „Kathreiner.“ Na to je treba posebno paziti, ker se imenuje slabše ponarejena kava večkrat napačno „Kathreinerjeva kava na vago“, katero se mora torej vselej iz lastne koristi odkloniti.

Loterijske srečke

V Lincu dne 21. novembra t. l.: 81, 38, 1, 62, 2.

V Trstu dne 21. novembra t. l.: 29, 58, 47, 83, 37.

V Pragi dne 25. novembra t. l.: 37, 59, 50, 32, 40.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 31. oktobra 1899. Pšenica 9 gld. 20 kr., rž 7 gld. 10 kr., ječmen 6 gld. 65 kr., oves 6 gld. 20 kr., ajda 8 gld. 75 kr., proso 9 gld. 50 kr., turšica 6 gld. 60 kr., leča 12 gld. — kr., grah 10 gld. — kr., fižol 5 gld. 50 kr. Vse cene veljajo za 100 kilog.)

J. Blasnikova tiskarna

v Ljubljani na Bregu št. 12

se priporoča sl. občinstvu v izvršitev vsih tiskarskih del, kot: knjige, brošure, okrožnice, naslove na pisma, pisma, kuverte, račune, vizitnice, cenike, jedilne liste, programe za veselice, naznanila (plakate), itd. itd.

Tudi izvršuje edina v Ljubljani litografska dela v eni ali večih barvah.

Vse po najnižji ceni okusno in hitro.

V zalogi ima mnogo knjig za mladino ter razne muzikalije.

Cenik se pošlje zastoj in poštne prosto.